

‘Ik zag op tegen de eervolle rol’

Toneelgroep Amsterdam speelt morgen en zaterdag *Medea* in het Theater aan het Vrijthof in Maastricht. Een versie die dichtbij komt, zegt hoofdrolspeelster Marieke Heebink.

door **Jan Cuijpers**

Actrice Marieke Heebink is gedurende haar carrière overladen met prijzen, waaronder een Gouden Kalf en een Theo d’Or. Is de rol van Medea dan toch nog een eer? „Om eerlijk te zijn, zag ik erg tegen die rol op. Ik hoopte eigenlijk dat die beker aan mij voorbij zou gaan. Achteraf ben ik toch blij dat ik het gedaan heb. Gevraagd worden voor die rol is zeker een eer, maar mijn nekharen gaan ervan overeind staan. Het is namelijk niet niks wat je tevoorschijn moet toveren. Het verhaal is zó levensecht, zó voorstelbaar. Dat het zo dichtbij komt, maakt het ook eng. Het is stuk is heel intens, écht bijzonder”, vertelt de hoofdrolspeelster.

Hoewel het stuk de titel *Medea* draagt, naar de oude Griekse tragedie van Euripides, is het door de Australische acteur, schrijver en regisseur Simon Stone duchtig door de mangel gehaald. Het thema is weliswaar hetzelfde (bedrogen vrouw doodt haar kinderen), maar gesitueerd in de tegenwoordige tijd. Stone heeft zijn versie geënt op het waar gebeurde verhaal van een Amerikaanse arts die in de jaren negentig haar kinderen ombrengt, als zij ondanks haar goede bedoelingen haar man en kinderen kwijtraakt. Hoe is dat eigenlijk, een regisseur die geen Nederlands spreekt en verstaat? „De meeste regisseurs hebben een taalgevoel van hier tot Tokio. Simon ook. Binnen twee weken had hij in de gaten of je iets weglief. We ontwikkelen onderling een eigen taal die het toelaat om heel goed met elkaar te communiceren”, zegt Heebink, die daar aan toevoegt dat de samenwerking met Stone bijzonder goed is bevallen.

Het is overigens niet de eerste maal dat Heebink Medea speelt, vertelt

ze. In *Mind the Gap* voerde ze als Medea een monoloog op. „Het stuk van Simon Stone is in essentie eigenlijk hetzelfde als de tragedie van Euripides. Alleen de taal is anders. De jeugd in het stuk spreekt in een moderne taal, terwijl de volwassenen bewust een zekere mate van Euripides’ gedragen taalgebruik behouden. De situatie is al zo natureel dat we dat er tegenover zetten om het boven het realisme uit te tillen. Toevallig heb ik onlangs tijdens een masterclass vier studentes mogen zien die *Medea* van Euripides hebben gedaan. En dat is eigenlijk identiek aan wat wij doen. Ik mag het niet verraden, maar het eind zou misschien anders kunnen zijn. Maar zelfs Euripides zelf had twee versies.”

Heebink, die al 25 jaar aan het toneel is, komt zeker tweemaal per jaar in Maastricht en heeft goede herinneringen aan het theaterpubliek daar. „Ik hoop dat er nu weer veel mensen komen kijken”, aldus de actrice, die zelf in alle recensies geroemd wordt om haar spel.

Marieke Heebink (rechts) in *Medea*. De kinderen al onder de as. foto TGA